

Publicerad 2014-08-08 00:29 av Herr Spenat

Låt branden härja

Låt det brinna

Låt lågorna

förevigt tvina,

finmaskiga flätor,

kring trädens grenar

Låt allt brinna

Låt husen

Hemmen

Låt lunden

Hunden

Låt litet

Stort

Låt Fadern

Modern

Låt Systemen

Brodern...

Ja låt tåmjfan allt brinna.

Så att även den förurnade gamle grannen,

konsumeras av branden.

Himlen får rämna

Avgudabilder skändas

Stjärnorna sprängas

Ja låt alla världens länder brännas.

Dagarna i ända

Så länge det lättar på vardagstristessen. På samma vis som träden av lågorna reduceras till kol och aska för att sedermera spridas för vinden.

För underhållningsvärdet är bra, det är inte enbart nyhetens behag. Detta är på riktigt, levande och flammande, rörande och dövande, sargande.

Förtärande.

Och vi lapar i oss varje sekund av härligheten. I eufori, med samma tindrande ögon, som de hos en katt,
vilken lapar i sig ett (vedervärdigt), mjölkbaserat, proteinpulver.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Spenat med Poeter.se id #47954 innehar upphovsrätten